

בראא עבד אל קאדר במוזיאון ינקו-דאדא, עין הוד

האמנית בראא עבד אל קאדר מציגה את המיצב "חסד". בו היא משלבת שני עולמות תוכן, שאותם הכירה במסגרת הכשרתה המקצועית: עולם האנטומיה, שאליו נחשפה במסגרת לימודי סיעוד בנערותה, ועולם האמנות - במסגרת לימודיה במדרשה בבית ברל. בתוך חלל עוטף וצר הציבה האמנית חמישה עשר דימויים של איברי גוף אדם, רקומים בחוט רקמה לבן על גבי בד שחור. דימויי האיברים הלבנים הבוקעים מן החשיכה הם מקוטעים ומרומזים, וכל מסגרת מכילה מלבד חלק מצורתו של האיבר גם עורק, ניס או וריד שמחברים אליו. כך מדגישה האמנית שכל איבר הוא רק חלק מגוף האדם השלם, וכל האיברים קשורים זה לזה.

נקודת המוצא במיצב של האמנית היא תחילת החיים האנושיים הבאים לידי ביטוי במפגש של זרע עם ביצית, ומשם רוקמת האמנית גם איברים חיוניים נוספים כגון: ריאות, לב, מוח, מפרק עצמות, כבד, שליה, ועוד. הבחירה בטכניקה של רקמה, שבה, בתהליך אטי של הוספת תך ועוד תך מתהווה הדימוי הרקום, מסמלת בעבורה את התהליך שבו תא ועוד תא יוצרים את האיבר החי. ביצירה באמצעות רקמה ממשיכה האמנית מסורת משפחתית של עיסוק במלאכות יד, שעוברת מדור לדור ומאם לבת.

אוצרת: רינה גנוסוב

שדרות גולדה פינת רוטשילד

יעל פרידמן במוזיאון ינקו-דאדא, עין הוד

האמנית יעל פרידמן יצרה את מיצב הקיר "שדרות גולדה פינת רוטשילד" בהתאמה לחלל בין שתי קומות במוזיאון. הכותרת הבדויה מופנית למרחב תל אביבי עכשווי וסימבולי, שאותו היא מעצבת משקיות "גלידה גולדה", במנעד צבעוני, יוקרתי כביכול, שבין זהב, כסף ונחושת. לבו של המרחב החזותי מכונס בשטיח מלבני גדול ותבליטי התפור כמקשה אחת, ובו דימויים עירוניים וסצנות המתארות יחסים דו-ערכיים שבין אדם לסביבה. בסמוך אליו, צמוד למעקה מדרגות המוזיאון, זוג כלבים תלת ממדי המפנה את אחוריו אל היורדים בהן.

כצורת עכשווית פרידמן מעצבת את הדימויים בשטיח הקיר - מכונית, בניין, חתול, חרק, אשפה או כל דבר אחר - במלאכת תפירה פשוטה, עדינה ומדויקת. הדימויים ערוכים באופן סימטרי סביב מכסה ביוב עגול, באסתטיקה המוכרת מעיצוב קלאסי של שטיחים.

אוצרת: אביטל כץ

